

siis ka peawad waeste laste eest hoolt kand-
ma ja selle polest Hanso sanna kuulma, siis
tagganesid mehhed warsti. Nemmad püüdsid
perret aega möda omma lastele sada, kui
lord olleksid täieks kasnud, agga teiste
pärast ei tahtnud nemmad murret kanda,
ja teadsid isse kül, mis tödd Hans parris.
Pakkus siis moisa wannem keif kolm perret
Hanso kätte, et temma neid peaks, ning
kaswataks ühtlasi neid waesi lapsi.

Hans wastas se peäle: „Ei minna karda
sedda tödd ja waewa, agga minno perre
peab nüüd hopis suremaks sama; woeraid
orjaid pean ommale wõtma, täied innimes-
sed, kedda minna ei olle kaswatanud egga
dppetanud. Kui nemmad sawad somadega
pandud moisa teule, ei minna siis ei joua
nende järrele wadata. Kolm hoost ja kuus
härge pean nende holeks andma, mis enna-
miste on sure hinda arwatud; on monnin-
gad orjad holetumad, minna peaksin isse ka

hopis waeseks sama, sest laste warra ommeti
ei tohhi kadduda. Sellepärast palluksin
minna, et moisa wannemad toimetaksid as-
jad nenda, et keif laste warra saaks müdud
ja rahha pandud nende nimme peäle wälja.
Minna isse hakkaksin omma joudoga neid
perred piddama ja keif jalla päwad warsti
moisa teggema; agga hobbose ja künni pä-
wad wast kewwade aasta pärast, kui saan
truid sullased leidnud jo lome murretsenud
rohkema, kui nüüd minno joud annab. Neid
kolme perre weddo päiwi peaksid ni kaua
teised perremehhed teggema, ja minna mak-
san neile wilja, poolteist sällitest aasta peält,
igga perre peält kuus tündrit ruffit ja kuus
tündrit ohre aastas.“

Moisa wannem lubbas polifko aasta
weddo päiwi mahha jätta. Rohkomehhed
ei kiitnud sedda nou mitte, arwasid sedda
wallale raskeks minnewat, ja ei lubband
mitte päwa rohkema tehha kui enne. Teisi